

DRŻĘ PRZED NIESZCZĘŚCIEM, KTÓRE JUŻ ZAISTNIAŁO. POKAZ PERFORMANSÓW STUDENTÓW WYDZIAŁU REŻYSERII PWST W KRAKOWIE.

Roland Barthes ogląda zdjęcie zamachowca Lewisa Payne'a, który za usiłowanie morderstwa oczekuje w celi na powieszenie. Barthes patrzy i uświadamia sobie on niedługo umrze. Oglądając zdjęcie swojej matki jako dziecka także wie, że ona umrze i drży przed nieszczęściem, które już zaistniało. Odnosząc się do tego doświadczenia Barthes stwierdzi później, że każde zdjęcie jest katastrofą, bowiem fenomen Fotografii jako to będzie i to już było, zaświadcza o obecności i nieobecności jednocześnie. Zdjęcie jest przedmiotem, który – oglądany tu i teraz - łączy w sobie doświadczenie przeszłości i przyszłości.

Zmierzyć się z Fotografią jako obecnością tego, co nieobecne- takie zadanie otrzymali studenci Wydziału Reżyserii krakowskiej PWST. Przenieść to doświadczenie w formę performansu - zdarzenia, który dzieje się tu i teraz, na naszych oczach w starej fabryce Erdal. W ten sposób performans, wykorzystując specyfikę miejsca, staje się miejscem konfrontacji nie tylko z pamięcią obciążoną indywidualnym doświadczeniem, ale także z pamięcią zbiorową i kulturową.

1. Magdalena Miklasz

Zapanowała w niebie cisza, jakby na pół godziny.

Recital Danuty Kras- prezesa Podgórskiego Stowarzyszenia Sztuk Wszelkich.

2. Łukasz Korczak

Zwycięzcy dam spożyć owoc z drzewa życia, które jest w raju Boga...

Czy można zrzucić brzemień przeszłości? Czy chcemy zapomnieć o poczuciu winy, by móc zrobić wszystko? Gdzie we mnie jest kusiciel i jak rozpoznać jego głos? Czy jeśli mogę wszystko, to inni też mogą?

3. Rafał Urbacki

Nową prawą postawił na morzu, a lewą postawił na ziemi.

Lustro- siedem lat nieszczęścia.

4. Łukasz Zaleski

Potem ujrzałem: a oto wielki tłum, którego nie mógł nikt policzyć.

Okno. Okno, które kiedyś było, ale już go nie ma. Napisać w tym nieistniejącym oknie ikonę. Ważny jest moment tworzenia, ponieważ ikony pisze się w obliczu wyjątkowych wydarzeń- tragedii, nieszczęść. Ostatnim etapem jest namalowanie oczu - wtedy ikona zacznie widzieć, a okno odzyska utracony wzrok. Co zobaczy namalowany w oknie Jezus Chrystus Pantokrator ?

5. Jacek Bata

Wstąp tutaj, a to ci ukaze, co potem musi się stać.

Czekając na powrót jakiegoś mesjasza, na jakiś koniec świata, który podobno „gdzieś kiedyś” nastąpi wypatrujemy przez szpary w powietrzu, przez „nadrealne szczeliny”, resztek metafizyki. Czy wiara w dzisiejszych czasach jest jeszcze możliwa, czy symbol chrześcijaństwa - dobrze utuczona ryba- nie pływa już dawno do góry brzuchem?

koncepcja i redakcja programu: Aśka Grochulska
Wszystkie tytuły z Apokalipsy św Jana wg wydania III Biblii Tysiąclecia.

6. Ewelina Marciniak

Byłem umarty, a oto jestem żyjący na wieki wieków.

Hala produkcyjna - miejsce, w którym matka z córką, mąż z żoną, brat z siostrą są tylko anonimowymi pracownikami. Teraz hala produkcyjna jest zamieniona w laboratorium wspomnień. Wytnij, usuń, skopiuj. Performerka konfrontuje się z własnymi doświadczeniami - segreguje rodzinne pamiątki, ożywia obrazy ze swojej przeszłości. Jej uwaga skupiona jest na seryjnej produkcji obrazów, które miały być niepowtarzalne.

7. Tomasz Węgorzewski

Ty masz wytrwałość: i zniosteś cierpienie dla imienia mego.

„Od kilku lat Daguerre aktywnie uczestniczy w światowym wyścigu do wynalezienia mechanicznej metody rejestracji obrazów malowanych światłem w kamerze obskurze. Widok z okna to dla niego doskonały poligon. Daguerre jest bliski sukcesu. Czas naświetlania obrazu w pełnym stońcu udało mu się skrócić z dwóch godzin do 20-30 minut. To ciągle sporo. Właśnie z powodu tego długiego czasu w kadrze nie widać gwarne tłumy przechodniów oraz dorożek. Jedyną osobą zarejestrowaną na zdjęciu jest dżentelmen we fraku, który zatrzymał się na kilka minut, żeby pozwolić wypucować sobie buty. To pierwsza w historii osoba uwieczniona na fotografii.”

(źródło: Przekrój. 24. 11. 2009 r. Kuba Dąbrowski „Korzyści z pastowania butów”)

8. Paweł Świątek

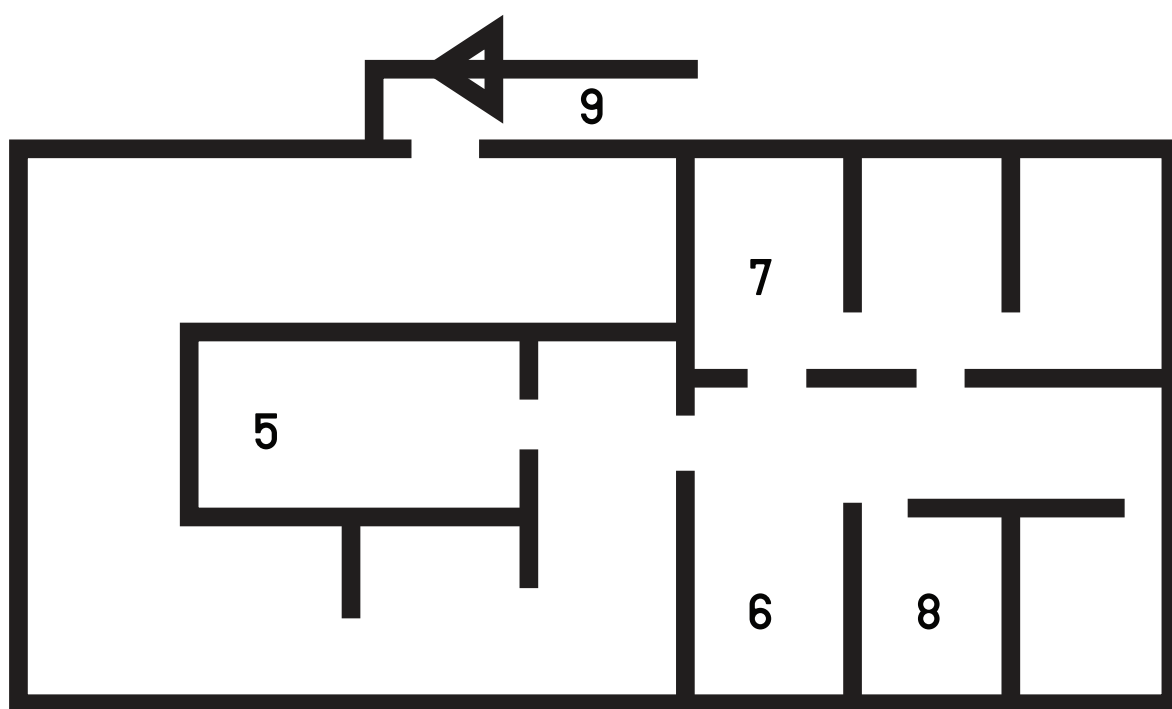
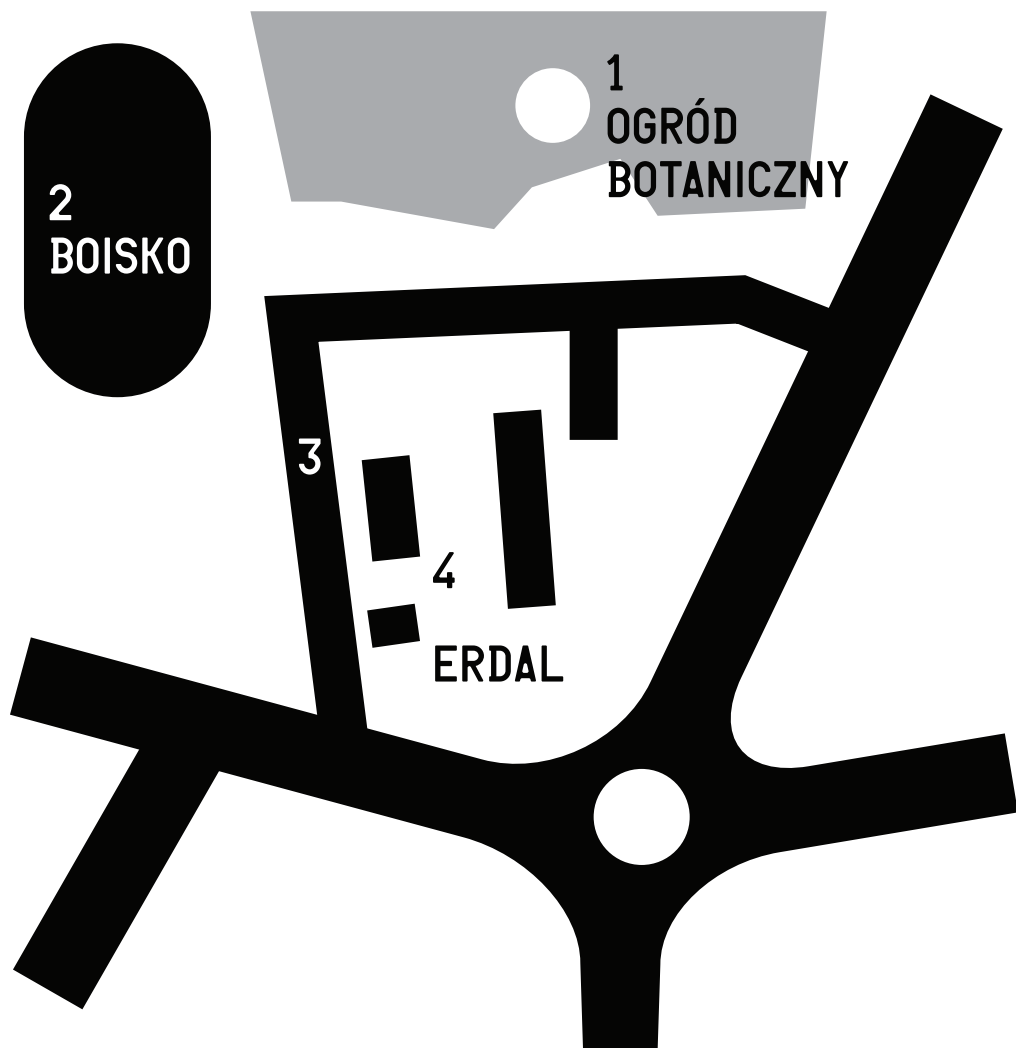
Błogostawiony, który odczytuje, i którzy słuchają słów Proroctwa.

Co dzisiaj jest naprawdę tekstem proroczym? Czym jest Apokalipsa dla współczesnego świata? Nie stawiam znaków zapytania, sprawdzam tezy, chcę się przyjrzeć i samodzielnie poddać sprawdzeniu wagę słowa i siłę oddziaływania kontekstu religijnego, metafizycznego i obyczajowego.

9. Karolina Sokotowska

Kto ma uszy, niechaj postyszy, co mówi Duch do Kościotłów.

Miałam sen. Czarny pies siada na mojej klatce piersiowej, nachyla swój pysk do mojego ucha i delikatnym kobiecym głosem szepcze trzy słowa. Słowa klucze, słowa transformujące, słowa graniczne. Oczywiście po przebudzeniu utraciłam je. Stałam się na powrót głucha i dotknięta amnezją. Zrozumiałam, że nasze utracone słowa zamieszkują miejscu, w którym rzeczywistość krzyżuje się z fikcją. Ten punkt nazwałam prawdą i wyruszyłam na jego poszukiwanie.

ERDAL